

Jezus geeft

Dinsdagavond Stil Moment

Leren bidden

We beginnen in stilte

Openingsgedachte

'Heer, leer ons bidden!' Dat was wat de leerlingen aan Jezus vroegen. Leren bidden, dat klinkt ons wellicht tegenstrijdig in de oren. Voor ons is het vaak óf-óf: of ons hart is zo vol dat het vanzelf begint te bidden, of ons hart zal nooit leren bidden. Maar dat is een gevaarlijke vergissing. Zo beredeneerd lijkt het alsof de mogelijkheid om te bidden in onze eigen aard ligt, alsof het een natuurlijk kenmerk is van ons hart, iets wat we uit onszelf kunnen. Maar dan verwarren we wensen, hopen, zuchten, klagen en jubelen – dingen die ons hart uit zichzelf allemaal kan – met bidden. En daardoor verwarren we de aarde met de hemel, en de mens met God. Bidden is niet hetzelfde als gewoon je hart uitstorten. Nee, het is met een vol óf juist leeg hart de weg naar God vinden en met Hem praten. Dat kan geen mens uit zichzelf. Daarvoor heeft ieder van ons Jezus Christus nodig.

(Dietrich Bonhoeffer, Veertigdagentijd)

Lied: Psalm 141:1,9

'k Roep, HEER, in angst tot U gevloeden,
Ai, haast U tot mijn hulp en red;
Hoor naar de stem van mijn gebed,
Daar ik U aanroep in mijn noden.

Doch op U zien mijn schreiend' ogen;
Op U betrouw ik in 't verdriet;
Verlaat, ontbloot mijn ziel toch niet,
O HEER, o eeuwig Alvermogen!

Gebed

Toelichting

Ook in deze openingsgedachte richten we de blik op onszelf, op ons mensen. Zonder Jezus kunnen wij niet bidden. In de Schriftlezing horen we Jezus bidden. Vanuit een vol gemoed vond Hij de weg naar Zijn Vader.

Schriftlezing Johannes 12:27-33

27 Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur. Maar hierom ben Ik in dit uur gekomen.

28. Vader, verheerlijk Uw Naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem opnieuw verheerlijken.

29. De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.

30. Jezus antwoordde en zei: Niet voor Mij is deze stem er geweest, maar voor u.

31. Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

32. En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken.
 33. En dit zei Hij om aan te duiden welke dood Hij zou sterven.

Stilte

Lied: Hij kwam bij ons heel gewoon (Opw 268)

Hij kwam bij ons, heel gewoon,
 De Zoon van God als mensenzoon.
 Hij diende ons als een knecht
 En heeft zijn leven afgelegd.

(Refrein)

Zie onze God, de Koning-knecht,
 Hij heeft zijn leven afgelegd.
 Zijn voorbeeld roept
 Om te dienen iedere dag,
 Gedragen door zijn liefd' en kracht.

En in de tuin van de pijn
 Verkoos Hij als een lam te zijn,
 Verscheurd door angst en verdriet
 Maar toch zei Hij: 'Uw wil geschied'.

Refrein

Zie je de wonden zo diep.
 De hand die aard' en hemel schiep,
 Vergaf de hand die Hem sloeg.
 De Man, die onze zonden droeg.

Refrein

Wij willen worden als Hij.
 Elkanders lasten dragen wij.
 Wie is er ned'rig en klein?
 Die zal bij ons de grootste zijn.

Refrein

Luistermoment: 'Christen en heiden'

Mensen gaan naar God toe in hun nood,
 Smeken om hulp, vragen om geluk en brood,
 Om redding uit ziekte, schuld en dood.
 Zo doet elk mens, christen en heiden.

Mensen gaan naar God toe in zijn nood,
 Vinden hem arm, gekwetst, zonder onderdak en
 brood.

Zien hem ten prooi aan zonde, zwakheid en
 dood.
 Christenen staan bij God in zijn lijden.

God gaat naar alle mensen toe in hun nood,
 Verzadigt hun lijf en ziel met zijn brood,
 Sterft voor christen en heiden aan 't kruis de
 dood
 En vergeeft hen beiden.

Gebeden

Lied: Zo lief had God de Vader ons (Sela)

Zo lief had God de Vader ons,
 dat Hij zijn eigen Zoon zond
 tot heil van ons gebroken hart,
 omdat Hij ons zo kostbaar vond.
 Hoe diep en schrijnend was Gods
 pijn
 toen Hij zijn Zoon zo lijden zag;
 toch is het Jezus' bloed dat ons
 weer dicht in zijn nabijheid bracht.

O zie de mens daar aan het kruis,
 met al mijn schuld beladen;
 beschaamd hoor ik mijn eigen stem
 Hem loochenen en smaden.
 Het was mijn zonde die Hij droeg,
 totdat Hij riep: 'Het is volbracht!';
 zijn laatste adem bracht mij hoop,
 zijn sterven werd mijn
 levenskracht.

Ik roem niet meer in eigen kracht,
 in gaven, in wat wijsheid is;
 ik roem alleen nog in de Heer,
 zijn dood en zijn verrijzenis.
 Hoe zou ik delen in zijn loon,
 de zege die Hij heeft behaald?
 Maar dit weet ik met heel mijn
 hart:
 zijn offer heeft mijn schuld betaald.

Gebed om zegen

We sluiten af in stilte